

Painajainen päättyi

Kumparelasku: Kemijärveläiseltä Harri Kyllöseltä leikattiin aivokasvain. Hän opetteli kävelemään ja palasi kumpareikkoon.

Miia Vatka

Neurologi herättää minut. Leikkaus on epäonnistunut. Vaivun uneen 23 tunniksi. Kun herään, on pakko oksentaa. Suustani purskahtaa myrkyneitä nestettä.

Minulla on valtava jano. Hapuilen vesilasia vasemmalla kädelläni. Vaihdaessani lasin oikeaan käteen molemmat kädet tarrautuvat siihen, eikä ote kirpoa vaikka niin haluaisin. Sormet on irrotettava lasista yksitellen.

En ole koskaan kokenut tällaista päänsärkyä. Paine on valtava. Loppuuko tämä joskus?

ELETÄÄN lokakuuta 2010. On kulunut neljä kuukautta siitä, kun Harri Kyllönen meni Vantaalla terveyskeskuslääkärin luo. Hänen korvansa olivat jo vuosia menneet helposti lukkoon.

Yleislääkäri lähetti Kyllösen korvalääkärille ja korvalääkäri edelleen magneettikuvauksiin. Korvakäytävässä saattaisi olla rakenteellinen ahtauma tai kuulohermokasvain.

Lääkäri kertoo, ettei korvissani ole vikaa. Sen sijaan aivoissani on kasvain. Se on hyvälaatuinen, mutta pitää leikata. Isäni kuoli muutama vuosi sitten syöpään. Olen niin shokissa että suurin osa informaatiosta menee ohi korvieni. Päähäni jää se, että leikkauksia tehdään pari tuhatta vuodessa. Tyttöystäväni on kauhuissaan, sillä hän muistaa kuulemansa tarkemmin. Vastaavia leikkauksia tehdään Suomessa kourallinen vuodessa. Yleensä ne menevät hyvin, mutta mitään ennustetta ei voida antaa. Taustalla kummitte-

HARRI KYLLÖSEN KOTIALBUMI

Pään viillettiin seitsemän senttiä syvä haava aivoleikkauksen vuoksi.

lee ajatus siitä menetätkö muistini, pystynkö enää puhumaan, elämään normaalia elämää, saati sitten urheilemaan.

NELJÄ päivää ensimmäisen leikkauksen jälkeen Kyllönen leikataan uudelleen eri lääkärin toimesta.

– He ovat molemmat huippuja, mutta toinen oli tehnyt enemmän leikkauksia.

Herään virkeämpänä kuin ensimmäisen leikkauksen jälkeen. Nousen istumaan. Luulen istuvani suorassa, mutta kroppani on aivan vinossa. Päätäni särkee yhä, muttei yhtä kovaa kuin aiemmin. Leikkaushaavasta kuuluu jäätävää natinää, sillä päässä on painetta. Olen yhdeksän päivää sairaalassa. Painoni putoaa

kuusi kiloa. Haluan kotiin. Lähtöpäivänä iskee kova migreenityyppinen päänsärky. Lääkärit päästävät minut riskillä kotiin. Niskani ovat krampissa makaamisesta. Parin päivän päästä särky helpottaa. Sähkökäden kun näen itseni peilistä. Mikä ruipelo.

KYLLÖNEN ei saa aluksi tehdä mitään rasittavaa. Maitopurkkiinkin on liian painava. Hän yrittää tulkata sairaskertomustaan sukulaislääkärin avustuksella. Ensimmäisessä leikkauksessa tapahtui komplikaatio. Kyllönen sai veritulpan, joka aiheutti tunnottomuuden vasempaan puoleen kroppaa. Päässä on todettu aivokudosharventumia ja suuri määrä hiiliidioksidia.

– Kukaan ei kertonut näistä sai-

”Lääkäri kertoo, ettei korvissani ole vikaa. Sen sijaan aivoissani on kasvain.”

raalassa. Ehkä on hyvä etten tiedä, enkä ymmärrä kaikkea.

Joulu lähestyy.

Yritän paketoita lahjoja, mutta sormieni motoriikka on surkea. En meinaa millään saada solmua lahjanaruihin. Myös kirjoittaminen on todella vaikeaa. Kynä ei pysy kädessä. Kävelen vieläkin kuin humalainen. Hengästyn ja väsyn jo lyhyen kävelymatkan jälkeen.

VUODENVAIHTEN jälkeen Kyllönen saa luvan tehdä taas normaaleja asioita. Kävelylenkit pitenevät ja mies ottaa usein mukaansa rakkaan kameransa. Kuvaaminen on riittävän helppoa ja stressitöntä hommaa. Muisti on yhä heikko ja keskittyminen erittäin huonoa.

– Kaikki oli kirjoitettava paperille ja saatoin ajaa autolla harhaan aivan tutulla reitillä.

Maaliskuussa 2011 Kyllönen palaa ensimmäistä kertaa rinteeseen. On kulunut lähes vuosi edellisestä laskusta. Rukalle on samana päivänä tehty kumpareikko, joka on pehmeän lumen peitossa.

– Oli pakko mennä kokeilemaan pukkeliikkoon.

Hän on yhtä hymyä laskun jälkeen. Seuraavana päivänä selkä on kuin rautakanki ja päät sär-

kee. Kyllöstä ei harmita. Hän uskoo palaavansa kuntoon.

MAAJOUKKUEESTA putoaminen ja olympiapaikan menettäminen ovat enää kaukaisia muistoja. Huippu-urheilutyöryhmä pohtii, miten yksilöistä pidetään huolta heikkoinakin hetkinä.

Kyllönen kertoi leikkauksen jälkeen avoimesti esimerkiksi Facebookissa sairastumisestaan.

Sana levisi, mutta yksikään valmentaja ei ole kysellyt, miten Kyllösellä menee.

Huhti-toukokuussa Kyllönen treenaa Rukalla uudelleen, yhdessä maajoukkueen kanssa.

Hyppyjä hän ei vielä uskalla tehdä lumelle.

Hyppään ensimmäistä kertaa leikkauksen jälkeen voltin trampoliinilla. Päässä pyörii ja oksettaa. Voltin tekeminen ei ole koskaan tuntunut näin pahalta. Pidän taukoa. Hyppään uudelleen. Pidän taas taukoa ja teen uuden voltin. Haluan että pääni tottuu näihin pyöriytyksiin. Tottuuhan se. Teen kesällä paljon fysiikkaharjoituksia. Ensimmäisen rankan pyörälenkin jälkeen kävelen hetken aivan vinossa, vaikka kuvittelen olevani suorassa. Seuraava lenkki ei aiheuta samaa reaktiota. Pääsen maajoukkueen vesihyppyleirille omalla kustannuksella. Hyppy onnistuvat yllättävän hyvin.

KYLLÖNEN lähtee syksyllä 2011 omalla kustannuksellaan maajoukkueen mukana leirille Sveitsin Zermattiin. Parin viikon leiri maksaa reilut 1500 euroa.

– Yllätyin miten hyvin jaksoin harjoitella niin korkealla. Fiilis oli huikea ja tuntuma parani päivä päivältä.

Joulukuussa laskijoita ympäri maailmaa kerääntyy Rukalle harjoittelemaan maailmancupia varten. Kyllönen tekee muutama päivää ennen maailmancupia ensimmäiset kisaohjelmansa lumella. Moni ulkomaalainen laskija tietää hänen tarinansa ja taputtaa selkään.

– Hienoa, että olet palannut mäkeen.

Kisa-aamuna Kyllöstä pyydetään maailmancupiin esilaskijaksi. Hän ei ole tehnyt vielä yhtään kokonaista laskua hyppyneen kumpareikosta, mutta suostuu. Mies vetää ylleen joulupukin tamineet ja nousee hissillä lähtöpaikalle.

Lähden esilaskuun. Fiilis on korkealla. Tämä on kunniatehtävä. Paukutan rinnettä alas. Hyppy onnistuu. Ensimmäinen kokonainen lasku on takana sitten kevään 2010. Yritän katsoa tulostaululta aikaani, mutta joulupukin parran takia lasini ovat aivan huurussa. Laskin sumussa koko mäen, mutta sekään ei haitannut. Olen onnellinen.

PEKKA AHO

Harri Kyllönen hakee paluuta kumparelaskun maailmancupiin ilman ensimmäistään sponsoria.

Kuka?

Harri Kyllönen

23-vuotias kumparelaskija

Kotoisin Kemijärveltä.

Edustaa Avalanche Ski Clubia.

Osallistunut 34 maailmancupin osakilpailuun. Paras sijoitus 12. Meribelissä ja Marienbadissa 2008. Oli mukana 2009 MM-kisoissa Japanissa.

Putosi keväällä 2010 olympialaisista

Voitti keväällä 2010 SM-kultaa ja hopeaa. Kyllönen menetti kuitenkin paikan maajoukkueessa. **Pyrkii** Eurooppa cupin kisojen kautta takaisin maailmancupiin ja maajoukkueeseen. Haaveenaan Sotshin olympialaiset.

Kyllönen on intohimoinen valokuvaaja ja hänellä on alan yritys HK Produktion.

Kotisivut www.harrikyllonen.com ja blogi: <http://blog.harrikyllonen.com>